

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 61/07-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. M., súdneho exekútora, K., bytom M., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 CoE 56/05 z 27. októbra 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. apríla 2007 doručená sťažnosť Ing. K. M. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 CoE 56/05 z 27. októbra 2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že 20. augusta 2004 podal sťažovateľ (ako súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie) Okresnému súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) návrh na zastavenie exekúcie a žiadal priznať trovy exekúcie, ktoré vyčíslil v prílohe k tomuto návrhu. Okresný súd vydal 17. marca 2005 uznesenie sp. zn. 19 Er 90/04, ktorým exekúciu zastavil a uložil oprávnenému nahradiť sťažovateľovi trovy exekúcie vo výške 390 Sk do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. Uvedené uznesenie vydal vyšší súdny úradník a ako vyplýva z jeho poučenia *„proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné*. Sťažovateľ podal proti predmetnému uzneseniu č. k. 19 Er 90/04-14 odvolanie, ktoré okresný súd uznesením sp. zn. 19 Er 90/2004 z 8. júla 2005 odmietol. Krajský súd na odvolanie sťažovateľa uznesením z 27. októbra 2005 sp. zn. 1 CoE 56/05, ktoré je namietané sťažnosťou, prvostupňové uznesenie potvrdil.

Sťažovateľ uviedol, že (v poradí uvádzané ako prvé, pozn.) *„uznesenie, vrátane výroku o trovách sťažovateľa vydal poverený zamestnanec súdu - vyšší súdny úradník. Súdny úradník (...) je štátnym zamestnancom. Nesplňa teda kritéria nezávislosti, ktoré sú priamo zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy SR a v článku 6 ods. 1 Dohovoru. V prípade, že vyšší súdny úradník vydal rozhodnutie vo veci v súlade s článkom 142 ods. 2 Ústavy SR, proti takémuto rozhodnutiu je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.*

Rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, teda nemôže byť nikdy konečným rozhodnutím vo veci.

Je nesporné, že citované uznesenie Okresného súdu v Poprade obsahuje v časti poučenie, (...) o tom, že odvolanie nie je prípustné. Toto poučenie je teda nesprávnym poučením súdu. (...)

Nie je, ani nebolo sporné, že sťažovateľ podal proti rozhodnutiu obsahujúce takéto nesprávne poučenie, odvolanie v lehote troch mesiacov odo dňa jeho doručenia sťažovateľovi.

Okresný súd v Poprade rozhodol sudcom JUDr. Š. Z. dňa 8. 7. 2005 uznesením sp. zn. 19 Er 90/2004 tak, že odvolanie odmieta.

Odmietať podľa ustanovenia O. s. p. [§ 218 ods. 1 písm. c)] možno odvolanie,

ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Podľa článku 142 ods. 2 Ústavy SR, však proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je prípustný opravný prostriedok, o ktorom vždy rozhoduje sudca. Rozhodnutím sudcu o opravnom prostriedku však nie je rozhodnutie o jeho odmietnutí. Rozhodnutím o opravnom prostriedku v súlade s článkom 142 Ústavy SR je také rozhodnutie súdu, ktoré rozhodne o dôvodnosti alebo nedôvodnosti odvolania, v žiadnom prípade však nemôže byť rozhodnutie o neprípustnosti odvolania, pretože by to bolo v priamom rozpore s vyššie citovaným článkom ústavy. Ak Okresný súd v Poprade postupoval takýmto spôsobom, odňal tým účastníkovi konania -sťažovateľovi - možnosť konať pred súdom. Ak toto rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Prešove (pričom sťažovateľ zdôrazňuje, že Krajský súd v Prešove nepotvrdzoval uznesenie vyššieho súdneho úradníka zo dňa 17.3.2005, ale uznesenie vydané sudcom dňa 8.7.2005 o odmietnutí odvolania), jeho rozhodnutie je postihnuté takou istou vadou, ako rozhodnutie súdu prvého stupňa [§ 221 ods. 1 písm. f)].“.

Sťažovateľ v sťažnosti navrhol, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a následne aby rozhodol tak, že „právo sťažovateľa na prejednanie veci súdom podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, a právo na súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru bolo uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1 CoE 56/05 zo dňa 27. 10. 2005, porušené. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 CoE 56/05 zo dňa 27.10.2005 a vec mu vracia na ďalšie konanie. Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Krajskému súdu v Prešove pokračovať v porušovaní namietaných právach sťažovateľa. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 50.000,- Sk.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základných práv a slobôd došlo uznesením krajského súdu sp. zn. 1 CoE 56/05 z 27. októbra 2005, ktorý mu potvrdením prvostupňového uznesenia odňal možnosť konať pred súdom (k podobným záverom dospel sťažovateľ aj vo vzťahu k prvostupňovému uzneseniu, ktoré ale nie je predmetom sťažnosti v tom smere, že sťažovateľ žiada jeho zrušenie, pozn.).

Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súvislosti s napádaným uznesením krajského súdu, ústavný súd uvádza, že ak by bol postup súdu protiprávny, a jeho postupom by bola sťažovateľovi odňatá možnosť domáhať sa ustanoveným postupom jeho práva na súde, v tom prípade je potrebné takýto postup považovať za dovolací dôvod podľa citovaného § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) (k podobným záverom už ústavný súd dospel v rozhodnutí III. ÚS 88/02 zo 4. júla 2002).

Sťažovateľ v sťažnosti výslovne uvádza, že namieta odňatie možnosti konať pred súdom, čo je v danom prípade dovolací dôvod proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f) OSP. Zo sťažnosti je teda zrejmé, že sťažovateľ nevyčerpal opravný prostriedok, ktorý mu Občiansky súdny poriadok poskytuje na ochranu jeho základných práv.

Sťažovateľ teda vo vzťahu k napádanému uzneseniu krajského súdu sp. zn. 1 CoE 56/05 z 27. októbra 2005 disponoval dostupným a účinným prostriedkom nápravy v záujme účinnej ochrany jeho základných práv priamo v konaní pred všeobecnými súdmi podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť ako neprípustnú pre nevyčerpanie opravných prostriedkov už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2007

